

PERIÒDICH QUINZENAL
PORTAVEU DE LA "ASSOCIACIO CATOLICA"

Restablir totes les coses en Cristo.
La acció es la necessitat suprema dels temps presents.
1.ª Enciclica de S. S. Pio X.

Els treballs se publican baix l' exclusiva res-
ponsabilitat de llurs autors.
NO 'S TORNAN ELS ORIGINALS.

Redacció y Administració
CARRER DELS FERRERS, NÚMERO 38.

Preus de subscripció
SOCIS. . . Trimestre 0'50 Ptes.
NO SOCIS. . . » 0'75 »

EMPORI MUSICAL DE A. BADÍA

Cort. 31 y Concellers, 10 -- VILAFRANCA DEL PENADÉS.

ACREDITAT E IMPORTANT ESTABLIMENT DE MÚSICA

Dipòsit dels célebres pianos **Ortiz y Cussó**

Aquesta Casa ofereix 500 pessetes al qui presenti pianos de construcció Espanyola millors que aquesta marca

MÚSICA **Pianos casi nuevos** **ACCESSORIS**
grans existències DE OCASIÓ Y LLOGUER gran varietat

Únic establiment en aquesta comarca que té crèdit obert en les importants cases editorials DENI (S. en C.) y DOTESIO (S. A.)

ESPECIALITAT DE LA CASA-AFINACIONS Y REPARACIONS

Taller especial únic en la comarca.

La casa garanteix tots sos treballs.

"Lliga del bon mot"

Siguem patricis

L' Ivan saluda als vilafranquins de cor noble. Als que han assolit la plenitud de la ciutadania se dirigeix, pera invitarlos a formar part d'aquest sacerdoti que ha d'immolar holocaustes en l' altar expiatori de la bella parla. Som ciutadans, conexedors dignes dels debers y drets que la ciutadania imposa: a desinfectar donchs l' embrutiment moral de nostre poble pera que un jorn somrient despertí alternant en el concert espiritual dels pobles lliures y civilisats, a treballar vers les generacions esdevinidores infiltrant als nostres fills l' amor degut a la terra nadiua, veneració de nostra gloriosa historia, reverencia a la parla...

¡Oh parla bella de Catalunya, que 'n dius de coses! ressort suau que remous els filaments del nostre sentiment patri. Ets tú la síntesis del modo d' esser del nostre poble; ets la més genuina explicació de sa naturalesa intrínseca; ets el símbol gloriós de l' historia d' una rassa.

Més, som molts els vans blasonaires de presumcions pàtries, som molts els pseudo-ciutadans que indegudament parlém de la ciutadania sobirana. Digueume: si malparlém, de qué servirà l' allissonar als nostres fills? si embrutim indignament la llengua que 'ns llegaren nostres avant-passats, ¿qué es lo que heredaran els nostres fills?... No s' ha d' esser vident pera preveure-ho, els ulls se neguen d' amargar dels plors; romandrà una parla inculta y els pobles forts trobantla indecent l' exclourant del comerç espiritual dels homens pera aturar sa invasió contaminadora y ens imposarán

llengua forastera per haber renunciat ignominiosament l' herencia plena que 'ns llegaren nostres avant-passats conreuadors escrupulosos del art del bell parlar.

El renech es un cranch rosegador que enfebreix la virilesa d' un poble. Si malparlém, de res ens servirà l' aixecar monuments a nostres avant-passats sants y savis, serà tasca inútil l' immortalisar les gestes dels nostres héroes; ells serán els primers en execrarnos per haber trobat que erem sobrerament indignes de pertanyer a una rassa que tant orgullosament engendraren.

No ho prengau per exageraments d' esbojarrada fantasia; sons visions fatídiques de pressagis tristos. Si; y sinó digueume ¿qué s'os fet de nostra llengua, d'aquella regina mediterrànea que un jorn triomfant s' orejava pel mar, a la que com blanca gavina groixaven les

onades? ¿qué s' es feta d' aquella llengua, melodia suau, en la que cantaven jutglars y trobadors en llurs torneigs d' amor y galania? Li han barrat les portes les hereves d' aquelles institucions glorioses que alletà al seu escalf y ja no 'ls vesteix son ropatge en llurs diades de festes y esplendors. No fa pas gayre que demanant acullida en la desnaturalisada filla de l' antiga Universitat de Barcelona, desapiadosament li respongué ab un «Deu t' ampari» ¿Serà que la llengua que malparla l' ha malehida Deu?

¡Redrésat Catalunya y espolsa l' oprobí que t' cobreix d' afront! abluix ta vesta hermosa del llot que l' envileix. Poble que deix occir sa llengua es un poble mort; mes poble que embruteix sa parla es un conglomerat indigne de formar poble, que tart o aviat li fibrará a l' esquena el fuet extranger.

IVÁN MUJIK.

Ideal de la Democracia Cristiana

Es la part permanent y invariable del programa cristià la colaboració en la obra de la defensa de la fè.

Mes hi ha un' altra part que varia segons les circumstancies y que pot anomenarse plataforma, usant una paraula vulgar.

En els primers segles del cristianisme, aquesta plataforma o programa de circumstancies consistia en saber morir, en saber vessar ja sanch per Crist. Esser màrtir, era 'l primer article del «credo» de tot cristià. Després, quan la societat cristiana comensà a realisar son ideal, el programa de circumstancies fou la lliberació dels esclaus. Mes endavant, quan el cristianisme se vegé amenassat per la invasió dels alarbs, el programa de circumstancies fou la lluyta armada contra l' Islám. Y avuy, el programa de circumstancies que desenrotlla la Esglesia es la millora, el benestar de les classes humils, dels proletaris.

En la societat contemporànea tots els catòlics tenim una missió molt enlairada y molt urgent a cumplir, axó és: lo reconstituir la classe obrera, y retornar al pobre treballador la dignitat y la grandesa de que ha sigut despullat per la mes irritant de les iniquitats socials.

Abans de la vinguda de Jesucrist no existia en realitat aquexa classe social que formen avuy els obrers, ab sa personalitat propia y ab son caràcter definit, donchs gairebé tots els treballadors eren esclaus. El treball manual era aleshores altament menys preuhat, y per axó li quedà el nom de treball servil.

En aquest estat lamentable trobà Jesucrist al món, y l' reformà. Les tres coses que'l cristianisme glorifica, axó és: el treball, la pobresa y l' obrer, eren abans tingudes en un concepte baix y miserable. La Esglesia ha vingut a axecarles y ennoblirles, y no s' ha valgut may de la revolució social, porque es violencies no son duraderes.

Jesucrist ensenyà la excellencia d' aquestes tres coses, practicantles. Ell nasqué en un pobrissim estable, treballà en un pobre obrador y morí en una creu, com morian els esclaus. Trià sos dexebls entre la gent pobre y formà la primera societat cristiana ab humils treballadors; en una paraula, ab les ensenyances sublimes de son Evangeli, transformà tota la organisació social del poble romà, logrant convencer als richs y senyors d' aquells temps

de que l' esclau era germà seu, absolutament igual en sos drets naturals y nascut com elis pera gaudir de la metexa felicitat en l' altre vida.

En dugues paraules se pot descriure 'l contrast que presentan les societats paganes de avuy dia ab les societats cristianes d' altre temps.

Crist glorificà la pobresa y Mammón ha glorificat el vedell d' or. Crist glorificà 'l treball y Mammón ha glorificat el poder. Crist glorificà 'l treballador y Mammón l' ha reduit a la categoria d' esclau que tenia abans de la fundació de la Esglesia.

Abans, quan la Esglesia amparava a les societats obreres, tenia 'l treballador plena defensa contra tot lo que avuy contorba sa tranquil·litat y benestar. En nom d' una mal entesa llibertat, disolgué la revolució francesa, enenyorida del món, aquexes agrupacions corporatives o gremis, y avuy l' infelís obrer, en lluyta tot sol contra la omnipotencia del capitalisme, no li queda altre remey que sucumbir davant les exigencies de la fam.

Donchs els catòlics tenim de fer tots els esforços possibles pera fer que acabi una situació tant trista, y tenim de ferho, no solzament porque sentim dins de nostre pit un cor que batega isocronament ab el cor del desgraciat, y porque som homens com ell, mes tambe porque 'ns ho mana el Vicari de Jesucrist en admirables encícliques.

Hi ha, encar que pochi, alguns catòlics que creuen que vivim en el mellor dels mons possibles y que tot el mal de que 's quexen les classes obreres ve de que se 'ls hi parla massa de llurs drets. Aquexos senyors no merexen els honors de la discussió.

Existeix ademés el partit socialista, que 's pensa que ab ses doctrines porta la única panacea pera curar tots els mals del regim actual. Aquesta doctrina es la mes funesta, porque si arribés a apoderarse del esperit de les nacions, sols Deu sab lo que restaria de civilització y de societat (1). Y la rabó es porque fomenta la lluyta de classes, que es la més espantosa, la mes inhumana, donchs es la forma més monstruosa de la guerra civil.

¿Que resta donchs? Unicament procurar que 's realisi aquell manament diví del Evangeli: «estimauvos els uns als altres». Veuasquí la verdadera fórmula del progrés social.

MANUEL MESTRES, PVRE.

Barcelona, Febrer 1909.

(1) Llegexis sobre axó, l' hermostíssim discurs del Ilm. Dr. D. Joseph Torras y Bages a Sevilla: «Lo eterno y lo variable del cuerpo social».

El sastre teólogo de Dublín

En Dublín, Irlanda, residia un sastre que se puso en la cabeza meterse a *dogmatizador*.

Era gran cosa oírle como discutía y argumentaba acerca cuestiones religiosas católicas; y como las leyes de su país favorecían á que cada cual se forjara la religión que se le autojase, por eso es que, todo le venia á pedir de boca.

Gustábase hablar mucho; más nunca escuchaba.

Consignió su palabrería atraerle bastantes prosélitos y tan peligrosa era su conducta, especialmente para la secta en que militaba, que su Jefe anglicano tuvo que interponer su autoridad á fin de apaciguar los entusiasmos de sabiduría religiosa de nuestro industrial, quien, por haber hojeado la Biblia y adquirido, con el trato social, cierta superficial instrucción, se creyó con

títulos suficientes para discursar y lo hizo tan largamente ante su Pastor, con intento de justificar su campaña, que secándosele la lengua de tanto hablar, se reservó el uso de la palabra para luego de repuesto.

Llegó á noticias de cierto clérigo regular la vasta ilustración del sastre, quien encontrándose haciendo de su oficio con sus oficiales y aprendices en su establecimiento, intencionadamente presentóse en el mismo dicho clérigo y dijo:

—¿Me darán Vds. noticia, de donde vive por aquí, un caballero perfectamente entendido en materias de Religión?—

—Aquí está un servidor, contestó el sastre, apretándose las gafas, dejando el dedal y acomodándose en la silla con aire y ademán de vulgar sabidillo.

En su vista, manifestóle el clérigo deseos de que le descifrara una duda que desde mucho tiempo le preocupaba y que nadie se la había podido aún resolver.

—Pues, llegó la hora; pregunte V. lo que quiera, contestó el sastre, pavoneándose lo mejor que pudo.

—Perfectamente. Ya se acordará V. de un ángel que se dice tener un pie en el cielo y otro en la extremidad del mar.

—Si, me acuerdo. En el capítulo tantos del Apocalipsis lo encontrará V.

—Bien; ahora entra mi dificultad. ¿Cuántas varas de paño de siete cuartas se necesitarán para hacer unos calzones á ese pobre ángel?

El sastre, que no esperaba semejante pregunta, luego de larga pausa y bastante incomodado, manifestó ignorar el cálculo.

—Quien le ha metido, pues, á V. á teólogo ni doctor, si ni aún sabe dar razón de lo que pertenece á su oficio?

La ocurrencia se celebró y nuestro sastre, entendiendo la cosa, no quiso exponerse á repetido ridículo, y apeándose de su sabiduría religiosa, dedicóse más á su oficio y abandonó su idea de *dogmatizar*.

JOSÉ FAURA ELÍAS.

Conferencias

«Cultura social» fou el tema de la 3.ª conferencia, que donà 'l dia 14 del actual el Vis-president de la Associació, En Pau Benach.

Comensà senyalant el malestar social y les seves causes é indicà 'ls medis pera restablir l' equilibri y tornar a la societat als camins del verdader progrés.

La crisis de la societat actual, diguè, ve determinada principalment pels efectes de la superbia, del egoisme y del vici, que explicà detalladament, demostrant que ha substituït al axiome «els uns pels altres y Deu per tots» el de la escola lliberal: «cada hu ha de mirar per sí».

Demostrà ab extraordinaria eloqüencia y profund conèxement, que les tres indicades passions han sigut empeses per les revolucions modernes: la religiosa o protestantisme religiós; la racionalista o protestantisme filosòfic, y la política o revolucionarisme, ocupantse ab tal motiu de les doctrines de Lutero, Voltaire y Mirabeau, quals errors en l' ordre religiós, moral, polítich, econòmic y social compendia 'l lliberalisme ateu y que pretent fer práctichs el Socialisme.

Exposà 'ls medis pera curar el mal social.

Seguidament combaté les idees del progrés indefinit, del paradís sobre la terra y de la moral independent, y acabà excitant a la observancia en tots els cassos de la llei moral, fent ab tal objecte atinades observacions.

La conferencia del Sr. Benach, plena de sólits arguments y exposada ab elegant forma, respongué a la vasta il·lustració de tant distingit advocat, qui rebé al final de la metexa extraordinaris aplaudiments.

La 4.ª conferència, que se celebrà el diumenge prop passat, va estar a càrrec d'En Joseph M.ª de Fàbregues.

Després de dedicar un recort a la "Joventut Catòlica" de la que signé president, estudià el conferenciant, les escoles de nostra Associació baix el punt de vista religiós y moral, que era el tema a desenrotllar.

Tractà abdos extrems ab verdader acort, citant y comentant els punts principals de «Lo eterno y variable del Cuerpo Social» del Ilm. Dr. Torras y «El pró y el contra de la vida moderna» del savi doctor Letamendi, fessantse molt particularment en els estudis d'aquest últim en els que denomina tres processos, «ser para poder, poder para obtener y obtener para gozar».

Acabà dient que «ls joves de les escoles, estant cridats a ocupar sít en la societat, recomenent els sindicats treballadors, la creació de societats mútues y «l foment de les Conferències de Sant Vicens de Paul.

Ab grant competència y claretat de concepte explanà son tema el reputat advocat En Joseph M.ª de Fàbregues, qui proposantse obtenir de sa conferència una utilitat immediatament pràctica, no entrà en fondes disquisicions filosòfiques.

De les dels dies 28 del actual y 4 del vinent n' estan encarregats els advocats En Joaquín Sabater y En Santiago Abella.

NOVES

Diumenge passat rebé cristiana sepultura el cadàvre del guarda-agulles, En Joseph Pallarés, a qui, dies enrera, la màquina pilot axafà el peu. (A. C. S.)

Recomaném als vehins d'aquesta Vila el compliment del bando referent a higiene, que l' Alcaldia publicà dies passats.

Com si nostra Vila no tingués prou desgracia ab la baratura del vi, falta de treball y jornals, y excés de comedies pornogràfiques y ímpies, s' ha encarit el pa 20 cénts. per arroba.

Segons referències, el carro d' un pollater que sortí dissapte de nostre mercat en direcció a Barcelona, trobantse vora Vallirana volcà, estimbantse a un fons y axafantse tota la pollateria, sens cap desgracia personal.

El dia 21 arribà l' eminent pianista y compositor Enrich Granados, hostatjantse a casa la distingida pianista Na Maria Faura, exint en el tren de dos quarts de cinch vers Barcelona per assistir al concert del Liceo.

Hem rebut el programa del concurs de 1908 a 1909 de la "Sociedad Económica Barcelonesa de Amigos del País." Hi han 29 premis, tots molts remuneratius, y alguns adjudicables a

obrers que viuen fora de Barcelona: qui vulgui enterarsen pot passar per la Sala de Lectura de nostra Associació.

Han quedat acabades en nostra Associació, les obres de restauració de la Sala destinada a conferències y esbarjo de la Secció de Sant Estanislao.

La Diputació Provincial ha subvencionat nostres Escoles d' obrers ab 500 pessetes, y nostre Ajuntament en Sessió del 17, ab 150.

Els doném les gracies en nom dels joves obrers.

En la subasta pera adjudicar les obres de la nova Estació del ferro-carril d'aquesta Vila, ha resultat guanyadora la Societat Anònima "Foment d' Obras y Construccions", de Barcelona. Les esmentades obres comensarán el proper mes d' Abril y hi ha el proposit de tennarles aquest meteix any.

Al vespre del 17, visitaren nostres Escoles Nocturnes d' Obrers l' Alcalde Sr. Amiguet ab el Secretari Sr. Lluch y «ls regidors Senyors Ayxelà, Ráfols, Cols, Vinyals, y Cabanyes; tots alabaren els locals y l' ensenyansa que en ells s' hi dona.

El dia 19 se verificà al Tívoli un meeting, organitzat per elements republicans, pera protestar contra el diari "El Progreso", de Barcelona. En alguns llocs s' han fessat anuncis, incitant als obrers a que no comprin l' esmentat diari.

El diputat a Corts pel districte de Valls, D. Manel Raventós, ha anat a Madrid al objecte de gestionar del Govern la concessió del monestir de Santes Creus pera instal·lar en éll la Universitat Agrícola. El Marqués de Casa Riera concedeix 8000 duros. Si s' obté del Govern la concessió, serà aquesta la primera Universitat Agrícola que s' haurá fundat a Espanya.

Diumenge últim estigué en aquesta Vila l' Sr. Montserdá, autor del projecte premiat del Monument a D. Manuel Milá y Fontanals, y contratista encarregat de la erecció del meteix, acompanyat del Sr. Roig, Vocal de la Comissió de dit Monument.

Pels plans de l' obra, que dexaren exposats al despatx de l' Alcaldia, poguerem admirar sa grandiositat y bellesa verament dignes de la figura de D. Manuel Milá.

A la tarda dits Srs. Montserdá y Roig, visitaren els locals de nostra Associació y Escoles, y «l Panteón ahont reposan les despulles mortals del Sr. Milá pera admirar la corona de bronze que per la festa del homenatge costejaran les dames catalanes.

Probablement el mes entrant comensarán les obres del susdit Monument.

El dia 6 del present mes, moriren en son poble nadiu d' Arborea l' germà y tia de nostre estimat amic, En Joseph Anton Baiget y l' dia 21 morí en el meteix lloch la seua neboda.

Preguem a Deu que «ls reculli en la morada dels justos al meteix temps que enviém al Sr. Baiget y demes familia nostre mes sentit pésam.

Segons notícies de bon origen, a la major brevetat se empenirà la reforma de la fatxada principal de la Casa Consistorial, lo meteix que la reparació de sa taulada que bé ho necessita.

Hem vist ab molt gust que per alguns propietaris de nostra Comarca y algun Ajuntament, s' ha comensat el cultiu de la morera al fi sens dupte d' implantar la industria del cuch de seda. Sabém que ab tal fi la Estació Sericícola de Murcia dona totes les instruccions y medis que «s considerin necessaris. D' esperar es que se n' aprofitarán nostres agricultors y procuraran es ab aquesta nova cullita que algun dia haurá donat bons rendiments al Penadés.

El passat dia 12 morí a Barcelona el Canonge Magistral de nostra Seu Dr. D. Joseph Vallet y Piquet, un virut y sabiesa de sobres demostrades en les ensenyances de la Càtedra del Seminari y sos nombrosos y lluminosos sermons, li haurán valgut el premi dels justos, que de començamém a Deu li hagi donat (R. L. F.)

En compliment de lo disposat per la ley y Reglament sobre el descans dominical recordat pel Senyor Governador en recients circulars, la Alcaldia ha publicat un bando referent a la materia mostrant desitjos de que la tal ley no siga letra morta. Aixís es de esperar de nostres vehins pel caràcter social en que està inspirada la dita ley.

DE TOT ARREU

El dia 13 fou colocada al monument del 2 de Maig de Madrid l' urna que guarda les despulles del Tinent Ruiz, un dels héroes del 2 de Maig, y que fins ara «s guardaven en el poble de Trujillo: l' acte fou molt solemniat: el Bisbe de Madrid y l' arxipreste de Trujillo hi resaren absoltes.

"La Cruz" diari de Tarragona, en sa edició del 12 del present mes, dona compte en un llarch y interessant article titulat: "¡Milagro!", d' una curació instantánea, operada sols ab el contacte de l' aygua de Lourdes.

Joseph Garcés, de Madrid, caygué a Tortosa ab tant mala sort, que fou traslladat al Hospital de Tarragona el 17 de Septembre passat y després d' una total parálisis y insensibilitat de sos membres que durá per espay de 6 mesos, s' ha curat repentinament al contacte de la miraculosa aygua de Lourdes, que li oferí el metje del establiment Sr. Aymat.

Hem rebut el "Anuario de la Prensa Católica Hispano Portuguesa" per D. Joseph Casas, any II. Orense-1909.

Recomaném aquesta obra de gran importancia y utilitat a les Redaccions periodístiques, confessors y als fidels en general, puig en ella hi trobarán un gran catàlech de les revistes catòliques que «s publiquen en la península y algunes de les Repúbliques Americanes.

Un volúm de 190 pàgines en octau major a 1'25 pessetes: certificat 1'50. En casa del autor Cisneros, 6. Orense.

Hem rebut també l' núm. 1 de "La Gaceta de Cataluña" de Barcelona.

Li desitjém molts anys de vida y li aghrim el cambi.

Imp. Esteve.—Vilafranca.

DIPOSIT DE CEMENTS "FREIXA"

Portland - Grapier - Cals hidràulica - Rápít - Lent - Roquefort

Delegació del Banck Vitalici d' Espanya

PERA

Vilafranca, Vilanova, Sant Feliu de Llobregat i Igualada

Segurs de vida ☉ Rentes vitalicies

Joseph M.ª Feliu

Rambla de Nostra Senyora, 31

VILAFRANCA.

Mobles Mercader

Construcció y reparació de mobles
DE TOTES CLASSES

Exposició permanent d' habitacions complertes

Ferrers, 10, General Prim, 13-20.—VILAFRANCA.

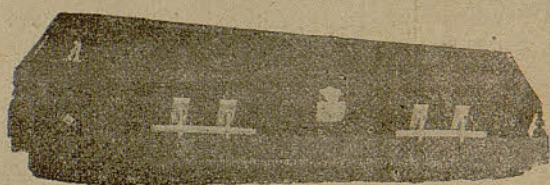

La Montañesa

Tienda de Comestibles de Isidoro Almira
Calle de San Juan, 6.—VILAFRANCA.

En este establecimiento encontrarán toda clase de artículos concernientes al ramo, así como CHAMPAGNE, VINOS GENEROSOS, y el sin rival vino Jerez SAN FELIPE y los especiales CARQUINOLIS de la Espluga de Francolí.

Agua de San Hilario se recibe semanalmente.

FUNERARIA MODELO

de Joseph Trius (a) Corné

Carrer de Sta. Maria, 8.—Vilafranca.

Aquesta casa, montada ab tots els adelants moderns, participa al públich, que en ella hi trobarán baguls de totes classes desde al mes senzill al de mes gran luxó, tots a preus reduhíssims, poguent assegurar que hi trobarán una rebaixa d' un 25 per 100 als demés establiments d' aquest article.

Ab corones hi trobarán una gran varietat.

No vos fiehu de ningú, ab cas de necessitat, pregunten preus y classes, hi trobareu la gran rebaixa anunciada.

Disponible

Francisco de P. Bové

CASA DE MÚSICA
Parellada, 23.—VILAFRANCA.

Pianos Chassaigne Frères

Els millors del mon.

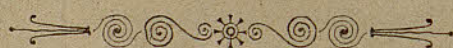
Els que pagantse número per número més cars que qualsevol altra marca Espanyola, son els que millors beneficis donan al comprador.

La casa que te més distincions honorífiques veritat.

Unich taller de reparacions que ho fa be en tota aquesta comarca

Manel Alayo

PINTOR Y DECORADOR

Decorador d' obras, tendas, fachadas y mobles
ab esmalt y ab daurats

Carruatjes, Rótolis y Placas de cristall
ab lletres cóncavas y de totes classes

Gran assortit de papers del país y extrangers
OBJECTES ARTISTICHES Y DE FANTASIA

Rambla de San Francisco, 28.—VILAFRANCA.

Imprempta de Joseph Esteve y Sala

Plassa de la Constitució, núm. 13.—VILAFRANCA.

En aquest establiment se fan tota classe de treballs en colors y senzills a preus reduhíts.

Grans existencias ab estampas propias pera la 1.ª Comunió

Pera las properas festes de Setmana Santa hi trobarán gran varietat y existencias de PALMAS pera els Rvnts. Srs. Rectors y palmetas y palmons pera els noys a preus incompatibles.